

El Quadern Gris

Josep Pla

No s'hauria pas pogut

Els primers invitats arribaren al domicili particular de don Tomàs Poch, director gerent de la raó social "Hijos de Ramón Poch, Banqueros", a la Vilaplana, a dos quarts d'onze de nit. No s'hauria pas pogut desitjar un temps millor per a invitar la gent a sortir de casa. La nit de maig era d'una suavitat prodigiosa, d'una calma extasiada: una nit de deixar-se viure pel goig que l'aire us passi per la pell i la cara. La seva magnificència estel·lar era fascinatora dins d'un arc de volta net, d'una obscuritat profunda i blava.

La primera persona que arribà al domicili del senyor Poch fou un senyor baix i corpulent, vestit de fosc, coll dur i una corbata blava de petits pics blancs, amb un barret llonguet negre, calçat amb unes sabates admirablement enllustrades: era el doctor Torrent, el metge de més clientela de la localitat. Aquest senyor, que tenia el cap una mica gros, cobert amb un ramené impecable i una cara molt ampla, sortí de casa seva una mica abans de l'hora, perquè en nits així li agradava de fer, lentament, quatre passes. En aquell moment, doncs, caminava sense pressa, amb el seu aire pesat i oscil·lant, i fumava un cigar confortable.